

Tres en ratlla

Tres en ratlla

XAVIER PASTOR

La mateixa setmana que Pere Navarro del PSC proposava eliminar el concert econòmic basc, el meu amic Oriol Ripoll, referència ineludible en matèria de jocs a Catalunya i professor del postgrau de Resolució de Conflictes Públics i Mediació Comunitària de la UdG, feia una sensacional xerrada sobre les utilitats del joc com a eina per a la resolució de conflictes. I vostès em diran, quina relació hi ha entre les declaracions de Navarro i el taller d'en Ripoll més enllà de la coincidència en el temps? Ara els ho explico. Recentment, el CEO ha ofert les dades del darrer baròmetre d'opinió. Concretament sobre la intenció de vot dels catalans i catalanes en el cas que avui es fessin eleccions, ERC, amb el

procés de consulta pel 2014 dominant l'agenda política, se situa en la primera posició amb 37 escons; després CiU, que baixa entre 13 i 15 diputats; ICV es quedaria més o menys igual, la CUP n'obtidria 6; el PSC i PP pateixen una davallada. Els del PP diran que és l'efecte de la crisi econòmica -evidentment pesa molt en política-, imagino que els convergents també comentaran el mateix i, amb raó, ja que tots dos governen, els uns a Espanya i els altres a Catalunya, respectivament.

Però i el PSC, què? Es troba en caiguda lliure des que Montilla va rellevar Maragall al capdavant del partit i com a candidat a les eleccions catalanes. Des d'aquell moment, i malgrat que Montilla plegués després de la desfeta de les eleccions del 2010, la seva herència electoral i política s'ha mantingut amb Navarro. Si Montilla no aconseguia connectar amb els electors amb les seves declaracions, Navarro allunya votants. La darrera perla ha estat recent: proposat com una solució al conflicte entre Catalunya i Espanya, concretament respecte al finançament, l'eliminació del concert econòmic basc, d'aquesta manera ningú, ni tant sols els bascos i les basques podran recaptar els seus diners, i en el seu lloc ho farà Espanya, que després els distribuirà. Per Navarro aquesta és la solució a tots els mals: com que hi ha un territori de l'Estat que decideix com gasta els seus diners i que això fa que altres també vulguin el mateix, el millor és eliminar aquesta opció, evitant demandes i comparacions. Així no guanya ningú i perd tothom. Segur? Perden els bascos, però també els catalans si tenint en compte els resultats negatius per a Catalunya de les balances fiscals, ja que Espanya sempre ens deu diners. I és que com comentava Oriol Ripoll en el seu taller, hi ha alguns jugadors en determinats jocs, com el tres en ratlla, que tenen el costum de jugar no fixant l'objectiu en aconseguir posar les tres peces sobre el tauler de manera que estiguin en línia recta (horitzontal, vertical o diagonal), sinó jugant-les impedint que els altres i, també ells, puguin alinear-les. Al cap i a la fi, si ell no guanya, el meu contrincant tampoc, i així fins l'infinit. Navarro amb la seva proposta ens convida a condemnar-nos com a poble a jugar amb Espanya al tres en ratlla sense que ningú guanyi indefinidament, ja que d'aquesta manera podem passar 500 anys més junts.

El que és més preocupant és la baixa capacitat per a la resolució de conflictes de determinats polítics, que amb aquest tipus de propostes no aporten cap solució i, en el seu lloc, creen nous conflictes.

Davant d'aquestes situacions, només ens consola el fet que si Navarro segueix així en les properes eleccions haurà de buscar feina, ja que el seu partit no tindrà representació en el Parlament. És evident que si això passa, ni jugant, per exemple al tres en ratlla, es podrà guanyar la vida.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/06/26/tres-ratlla/623465.html?utm_source=rss